

Beck Tamás

Jöttment

Móra Tibi megsárgult újságpapíron hámozza az édesburgonyát. A lap sarka szármárfüles, nem látni tőle a dátumot. Ahogy Móra Tibi a gumót farigcsálja egy rozsdamentes acélpengével, idomtalan héjdarabok omlanak az időjárás-jelentésre s a bűnügyi hírek közé. Özönvíz előtti ventilátor zúg a plafonon, a lakatlan pókháló újra meg újra megremeg a ruhásszekrény és a könyvespolc közé kifeszülve. Az elromlott készülékből kiáramló infrahang lehetetlenné tenné egy egyszerű számtani művelet elvégzését is a hatósugarában tartózkodóknak. Móra Tibi rendszerint ellenáll a kísértésnek, zöldségpucolás közben sohasem böngészi a gyászjelentéseket. Most mégis odatéved tekintete egy tragikus hirtelenséggel elhunyt iskolaigazgató portréfotójára, s azt mormolja magában: boldog ember! Pár pillanat múltán felszisszen, a vér pedig kiserken a késhegy nyomán mutatójára begyéből. Néhány mélyvörös csepp épp egy haditudósításra hullik, elfeledettnek hitt emlékeket ébresztve Móra Tibiben. A férfi azonmód rosszul lesz a látványtól. A mahagóni étkezőasztal sarkába kapaszkodik, úgy próbálja felidézni, hány éve már, hogy... De nem megy a számolás. A hibás ventilátor részvétlenül ontja a zajt odafent, és nem is a páradús levegőt keveri meg, inkább Móra Tibi múltjának eseményeit zagyválja össze felismerhetetlen masszává. A férfi kiszalad a fürdőszobába ragtapaszért, és roppant férfiasnak találja, hogy a bojler órlángjával gyűjti meg füstszűrő nélküli cigarettáját. Ha kitekintene futólag a nyitva felejtett bukóablakon, látná, amint egy porördög garázdálkodik néhány hektárnyi szántóföldjén. Így azonban nem tudja mire vélni az ebédidejét töltő kombájnos csodálkozó kiáltásait. Móra Tibi hanyag tartásáért a mosdókagyló fölé helyezett borotválkozó tükör a felelős. Nap mint nap le kell hajolnia hozzá, akár egy kisgyerekekhez. Persze hogy Móra Tibi idővel megszokta ezt a testhelyzetet. Vállai előre estek, melle behorpadt. Ha kilép a kertkapun, a szemfüles környékbeliek máris a púpjára mutogatnak. Móra Tibi ezt a fogyatékoságát kompenzálná az állandó bagózással és a többhektáros földvagyonnal. Hátha befogadja a falu az emlékei elől menekülő jöttmentet.

Akik a közeli városban szemet vetettek társasházi lakására, mézesmázosan hízelegtek Móra Tibinek. Eleinte még azt követően is, hogy megkötötte velük az eltartási szerződést. Árpás szemháját rügyfakadáskor kamillás főzettel borogatták, teniszkönyöke miatt magánklinikára cipelték a Zsigulijukkal. Hanem Móra Tibinek hónapok múltán sem akaródzott megdöglenie. Szó se róla, a kedvezményezettek mindent megpróbáltak. A járvány kitörése után célzatosan keresték a zsúfolt helyeket, hazatérve pedig nem mostak kezet, hátha átadják Móra Tibinek a koronavírust. Drága prostit hívtak a férfihoz, abban bízva, hogy szívinfarktust kap együttlét közben. Egyszer aztán felcsillant a remény. Móra Tibi székletmintájában vért mutatott ki egy rutinvizsgálat. A vastagbéltükrözés során a belgyógyászok azonban nyomát se találták daganatnak. Csalódott eltartói ezután verték agyba-főbe a férfit. Az igazságügyi orvosszakértő tucatnyi, egyenként is életveszélyes külsérelmi nyomot számolt össze Móra Tibi testén.

Vége lehet az ebédidőnek, mert a kombájnos odakint beindítja járművét. Móra Tibi a fürdőkád lefolyójába dobja a csikket, és visszasiet sziszifuszi munkájá-

hoz. Mániásan szeleteli a megtisztított gumókat, megállás nélkül. Már nem haragszik a borotválkozótükörre testtartása miatt. Kitagadott gyerekeihez is le kellett volna hajolnia annak idején, dacára annak, hogy esetleg egy életre meggörnyed. Persze, hogy nem válaszoltak vacsorameghívására. Ha mégis eljőnnének: Móra Tibi reméli, szeretik olajban kisütve az enyhén összevérzett édesburgonyát.

